

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Enumeratio Romanorum Episcoporum. Capvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EVSEBII HISTORIAE

At nos cōtrariò edimus protectorem. Si literæ M. Aurélii grauiſſimi imperatoris requirantur, quibus illam Germanicam ſitim, Chriſtianorum fortè militum precationibus impetrato imbre diſcuſſam conteſtatur, Sicut omnino palam ab eiufmodi hominibus pœnâ dimouit, ita alio modo palam diſperſit, adiecta etiam accuſatoribus damnatione, & quidem tetriore. Quibus idem autor iſta adiungit: quales ergo truces leges iſtæ, quas aduerſus nos ſoli exercent impii, iniuſti, turpes, dementes, vani? Quas Traianus ex parte fruſtratus eſt, vetando inquiri Chriſtianos. Quas nullus Adrianus, quanquam curioſitatum omnium explorator: nullus Veſpaſianus, quanquam Iudæorū debellator: nullus Pius, nullus Verus impreſſit. Sed iſta, vt lubet, Nos ad hiftoriam deinceps veniamus.

Enumeratio Romanorum Episcoporum.

CAPVT VI.

CVM Pothinus vitæ ſuæ curſum ad nonaginta annos produxiſſet, & vnâ cum aliis in Gallia martyribus è vita migraviſſet, Irenæus eccleſiæ Lugdunenſis epiſcopatum, quem Pothinus geſſerat, capeſſit. Hunc ineunte ætate, Polycarpi auditorem fuiſſe cognouimus. Qui in tertio libro operis ſui contra hæreſes editi, dum Ro. Pontificū ſucceſſionem tradit, eorum etiam catalogum ad Eleutherum vſq; (vnde licet conii cere illud ipſum opus Eleutheri memoria, cuius tempora iam percurrimus, ab eo compoſitum eſſe) recenſet ad hunc modum. Beati apoſtoli, vbi fundamenta eccleſiæ præclare poſuerant, & eam prouidè ſapièterque exædificauerant, Lino Pontificatus miniſterium cōcrediderunt. Huius Lini meminit Paulus in epiſtolis ad Timotheum. Cui ſucceſſit Anaclætuſ. Poſt cuius mortem, tertio loco ab apoſtoliſ Clemens pontificatum ſortitò capit, qui & beatos apoſtoliſ oculiſ viderat, & cum illiſ de fide communicauerat, & apoſtolorum adhuc prædicationem recenti tenebat memoria, eorumque traditiones propè in conſpectu, & ante oculoſ poſitaſ habebat. Neq; ille ſolus. Nam id temporis multi ab apoſtoliſ eruditi, etiam ſuperſtiteſ erant. Clemente Pontificatum gerente, ſeditio non exigua illa quidem inter fratres Corinthi excitata fuit

fuit: vnde ecclesia Roma. epistolam scriptam accuratissime eò misit: qua illos cum ad pacem cohortata est, tum pristinae eorum fidei memoriam renouauit, tum denique traditionem nuper ab Apostolis acceptam ante oculos proposuit. Paulo post idem sic loquitur. Clementi huic successit Euarestus, Euaresto, Alexander: deinde Xystus Pontifex ab Apostolorum temporibus sextus constituitur. Quo mortuo, Telesphorus delectus est, qui praeclare & generose martyrium subiit. Tum Hyginus: deinde Pius: post Anicetus illo munere potiebatur: Soter Aniceto proxime succedit. Iam duodecimo loco ab Apostolis Eleutherus Pontificatus ministerium obtinet. Vnde traditio in ecclesia ab Apostolis gradatim deriuata, & sincera veritatis praedicatio eodem ordine, eadem episcoporum successione in ecclesia ad nostram vsque aetatem continuata est. Haec Irenaeus admodum congruentia cum serie historiarum, quae superiore nostro sermone percurtae sunt, conscripsit, in libris illis (sunt autem quinque numero) quos de falsae doctrinae refutatione inscripsit.

Quomodo ad ea vsque tempora per fideles, admirandae virtutes edebantur.

CAP. VII.

Idem porro Irenaeus in secundo libro eiusdem operis, clara diuinae & admirabilis virtutis iudicia in ecclesiis quibusdam ad suam aetatem residua fuisse, his fere verbis perspicue demonstrat. Plurimum abest, vt heretici possint mortuum suscitare, sicut dominus ipse, sicut eius Apostoli, praecationis subsidio adiuti, sicut alij e fratribus complures suscitarunt. Saepenumero autem aliqua de causa necessaria illud ipsam postulante, spiritus mortui, propterea quod tota ecclesia illius loci, vbi eiusmodi res gerebatur, cum ieiunio, & multa intercessione Deum orabat, in corpus rediit, & hominis vita sanctorum precibus donata est. Rursus paululum in oratione progressus sic ait: Quod si Dominum non reuera quidem, sed oculos hominum quasi visis perstringedo, ista edidisse dixerint, illos ad prophetarum libros deducemus, ex illisque ostendemus perspicue, omnia de illo ad eum modum & praedicta esse,

N esse,